

เพื่อนกับหาฬิกา...

นำเสนอเมื่อ : 12 มี.ค. 2552

เพื่อนกับนาฬิกา...

ถามอะไรคุณอย่างหนึ่งได้ไหม
เพื่อนตามความคิดคุณคืออะไร?

เค้ามีความสำคัญกับคุณมากแค่ไหน
“เทียบกับคนรักของคุณได้บาง ๆ เปล่า”

ฉันมีบางอย่างอยากจะเล่าให้ฟังแค่นั้นเอง

มีนาฬิกาปลุกอยู่เรือน 1
มันทำหน้าที่ของมันทุกวัน
ทั้งเข็มนาฬิกาเข็มนาฬิกา...
ยังคงเดินทางรอบหน้าปัดอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

ตอนเช้าจุกจุกจุกจุก
มันจะสูงเสียดฟ้าจนประสาท
เสียงที่ทำให้เราต้องตื่นจากความฝันแสนหวาน
เราตอบแทนมันโดยการจุกจุกมือไป ความหนา”ดบหรือคดมันอย่างแรง”
ด้วยความรักความห่วงใย เพื่อให้มันเรียบ
ทั้งๆที่มันก็ช่วยให้เราไม่ไปผิดนัดสำคัญอยู่เสมอ
และถ้ามันผลปลุกเราในวันพักผ่อน
บางทีเราอาจจะขวางมันทิ้งเสียด้วยซ้ำ
ทั้งๆที่เราก็เป็นคนตั้งเวลาเอาไว้เอง

บางครั้งเราก็มัวทำอย่างอื่นที่เราเห็นว่าสำคัญ
มากเกินไปกว่า
“นาฬิกา” ที่มันตั้งอยู่ที่เดิมของมันทุกวัน
เราไม่ใส่ใจมันเท่าไรหรอก จะสนใจมันแค่นั้นเอง
“อยากรู้อะไรก็ถามมันเอง”

จนกระทั่งวันหนึ่ง
นาฬิกาเรือนนั้นมันเรียบหายไป
คุณไม่รู้อะไรว่ามันเรียบไปเมื่อไร
คุณก็ไม่ได้อะไรมาตอนมันเดินครั้งสุดท้าย คือ ตอนไหน
คุณได้แต่โทษมันในหัวว่า
“โอ นาฬิกา เฮงซวย..ทำไมถึงไม่ปลุก”
ทั้งที่มันเรียบไปเพราะคุณ.....

คุณว่าไหม ว่า
“เพื่อนมันเหมือน “นาฬิกาปลุกอะนะ...”

ทำไมนะเธอ.....

คุณคิดถึงสิ--
ความรักระหว่างเพื่อนก็เหมือนการเดินของเข็มนาฬิกา
เดินอยู่ที่เดิมๆจุกจุก แต่ก็เดินไปไต่เรื่อยๆ ไม่เหนื่อยไม่เบื่อ
บางครั้งเพื่อนก็เตือนเรา
บอกเรา แนะนำเราในบางเรื่องที่เราควรระวัง
แต่เราลืมรำคาญมัน
พูดทำร้ายหัวใจเขา หรือทำให้เค้าเสียใจ
เพราะคิดว่าคำพูดเตือนของเขาทำให้อึดใจรำคาญ
ถึงแม้บางทีคุณก็ทำไปเพราะไม่ได้ตั้งใจ
แต่ลงสิ่งไม่ดี
สิ่งที่คุณเตือน(ด้วยความหวังดีนั้น)
บางทีกลับช่วยคุณได้หลายๆเรื่อง

หลายครั้งหลายครา
ที่คุณมัวแต่ทำเรื่องอื่น
ให้ความสำคัญกับคนอื่น
และมองข้ามความสำคัญเพื่อน
เพราะคุณคิดอยู่เสมอว่า.....
ความรักของเพื่อน มันเป็นเรื่องปกติ ธรรมดา
เช่นเดียวกับ นาฬิกา
ที่มันจะเดินไปอย่างนั้น...เหมือนทุกวัน
แต่คุณคงลืมไปว่าสักวัน
ถ้านาฬิกาไม่เดินก็ต้องหยุด
นาฬิกาไม่ไต่เลยเลยหน้าของมัน
หากเพียงแต่เมื่อเวลาผ่านไป
มันจะเอาแรงที่ไหนเดินหากไม่มี แบตเตอรี่
เช่นเดียวกับเพื่อนของคุณ
แม้เขาจะรักและปรารถนาดีกับคุณมากแค่ไหนก็ตาม
หากคุณเองไม่เคยใส่ใจ
หลงลืมไปว่ายังมีเขาอยู่
ก็เปรียบเหมือนตังนาฬิกา
ที่มันไม่ไต่ละทั้งหน้าของมันหรอก
หากแต่เพียงคุณเองที่ไม่เคยจะเอาใจใส่
นาฬิกาเก่าๆเรือนนั้นเลย
ถึงเวลาหรือยังที่คุณจะหันกลับมา
มองดูนาฬิกาเรือนเดิม
ไม่สายไปใช่ไหมที่คุณจะใส่ถ่านให้มันอีกครั้ง
และไขลานให้มันเดินดังเดิม
เพื่อนนาฬิกาเรือนเดิม
กลับมาทำหน้าที่เหมือนเดิม
อีกสักครั้ง

รักเพื่อนทุกคนนนนนนนน